

KRÚDY N° 1

Mi minden volt inkább, de messiás
az nem volt, amint tudják is, gondolom.
Ámde tagadhatnók-e, hogy ettől még
keresztje azért lehetett néki, igazán?
Időnként (szórakozottan) fel is függeszkedett reá,
szemérmesen féloldalt fordult,
mintegy háttal a világnak,
s szemét lehunyta.
Ecetes spongyát kóstolgatott, illendően,

(hogy az is milyen? megtudni azt nem árthat),
s (inkább mellékesen) lándzsát illesztett oldalába,
valamint gomblyukába muskátlit – s kevéssé
a töviskoronát homlokán félrecepta.

S ha szemét felnyitotta – akkor onnét
Podolinig is ellátott talán,
(ámde a jó Kéhlyig bizonynyal).

És hogyha fejét kissé megemelte:
„Az ottan Magyarország...”

És sírvafakadt ekkor.

És hogyha fejét még fennebb emelte:
„Az meg amott, nicsak, a halhatatlanság...”

És akkor ásított...

KRÚDY N° 2

Költő volt – Magyarországbán.
Ugyanezért:
ezerkilencszázharmincháromban
egy májusi hajnalon
meghasadt a szíve.